

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

4. De quodam qui ad castigatiorem vitam conuerti differens, licet sæpius admonitus, vidit deputatum sibi apud inferos pœnarum locum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

culo praeventi, impenitentes periret. Quod
autem codices diuersos per bonos siue
spiritus sibi vidit offerri, ob id superna dis-
satione factum est, vt meminerimus factu

*Falsa & co- cogitationes nostras non in ventum diffu-
gitationes no- sed ad examen summi iudicis cuncta ser-
strano in ve- & siue per amicos angelos in fine nobis ob-
tum diffiunt, denda, siue per hostes. Quod verò prius ca-
sed ad examē dum codicem protulerunt angeli, deinde
seruantur.*

trum daemones, illi per paruū, isti enormem
animaduertendum est, quod in prima
bona aliqua fecit, quæ tamen vniuersa
agendo iuuenis obnubilauit. Quod si eorum
errores pueritiæ corrigere in adolescen-
tia, ac benefaciendo à Dei oculis abscon-
durasset, posset eorum numero sociari, de
bus ait Psalmus: Beati quorum remissa
iniquitates, & quorum tecta sunt peccata.
historiã sicut à venerabili antistite Pech-
mo didici, simpliciter ob salutem legentium
siue audientium, narrandam esse putauit.

*Venerab. Beda lib. 5. cap. 15. historia Angli-
cana. De quodam, qui ad castigatorem
tam conuerti differens, licet sepius admo-
nus, vidit deputatum sibi apud inferna-
narum locum.*

C A P. I V.

NOVI ipse fratrem, quem vixim
nossem, cuius etiam nomen, si hinc
quid prodesset, dicere possem, possem
in monasterio nobili, sed ipsum ignobiliter

viuentem. Corripiebatur quidem sedulo à fratribus ac maioribus loci, atque ad castigationem vitam conuerti admonebatur. Et quamuis eos audire noluisse, tolerabatur tamen ab eis longanimiter ob necessitatem operum ipsius exteriorum: erat enim fabрили arte singularis. Seruiebat autem multum ebrietati, & ceteris vitæ remissioris illecebris, magisque in officina sua die noctuque residere, quam ad psallendum atque orandum in Ecclesia, audiendumque cum fratribus verbum vitæ, concurrere consueuerat. Vnde accidit illi (quod solent dicere quidam) quia qui non vult Ecclesie ianuam sponte humiliatus ingredi, necesse habet in ianuam inferni non sponte damnatus introduci. Percussus enim languore, atque ad extrema perductus, vocauit fratres, & multum moerens, ac damnato similis coepit narrare, quia videret inferos apertos, & sathanam immersum in profundum tartari. Caiaphan quoque, cum ceteris, qui occiderunt dominum iuxta eum vltimicibus contraditum. In quorum vicinia, inquit, heu misero mihi locum aspicio æternæ perditionis esse præparatum. Audientes hæc fratres, coeperunt diligenter exhortari, vt vel tunc positus adhuc in corpore poenitentiam ageret. Respondit ille desperans: Non est mihi modo tempus vitam mutandi, cum ipse viderim iudicium meum iam esse completum. Talia dicens sine viatico salutis obiit, & corpus eius in vltimis

mis est monasterij locis humatum, neque
 quis pro eo vel Missas facere, vel Psalmos ca-
 tare, vel saltem orare presumeret. O quia
 di distantia diuisit Dominus lucem & tene-
 bras. Beatus Protomartyr Stephanus passus
 mortem pro veritate, vidit coelos apertos, &
 vidit gloriam Dei, & IESVM stantem a dextera
 Dei. Et vbi erat ipse futurus post mortem
 oculos mentis ante mortem, quò latior acci-
 beret, misit. At contra faber ille tenens
 mentis & actionis imminente morte vidit
 porta tartara, vidit damnationem diaboli
 sequacium eius. Vidit etiam suum infelici-
 ter tales carcerem, quò miserabilius ipse
 perata salute periret, sed viuentibus, qui
 cognouissent causam salutis sua perditione
 linqueret. Factum est hoc nuper in promon-
 tibus Berniciorum, ac longe lateque diffamatum
 multosque ad agendam & non differendam
 scelerum suorum poenitentiam provocatum.
 Quod utinam exhinc etiam nostrarum fac-
 tione literarum.

*D. Augustinus lib. de cura pro mortuis pro-
 da c. 12. De mirabili visione cuiusdam
 m. s. Tulliensis.*

CAP. V.

Homo quidam Curma nomine, m. s.
 pij Tulliensis, quod Hipponi promon-
 tibus est, curialis pauper, vir illius loci
 vniuersalitus & simpliciter rusticus, qui
 grotaret ablati sensibus penè mortuus